

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

BELLA FORTUYN

tragikomedie in vijf bedrijven

1880
door

Guido Lauwaert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2009

Nr.1842

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *BELLA FORTUYN* op te voeren moet de naam van auteur *GUIDO LAUWAERT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2009/220/024
ISBN 978-90-385-10644

© 2009 Toneelfonds J. Janssens/Guido Lauwaert
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(5 dames – 6 heren - Figuratie)

BELLA FORTUYN

KAREL FORTUYN, haar vader

PAULA FORTUIN, haar moeder

PETER GAUFRE, de CEO van Wally Wafels

MADY CRÊPE, de personeelschef

LINDA BOLUS, de manager van Wally Wafels

MICHIEL, een fotograaf

YVES POLSPOEL, de verloofde van Bella

MIEKE JAMBON, de verloofde van Peter

RUDOLF, butler ten huize Fortuyn

TARTINI, de chauffeur, tevens klusjesman

MASSEUR

DECOR

EERSTE BEDRIJF : Het kantoor van Peter Gaufre. Achteraan een raam. Links en rechts een deur. Aan de muur een print met een grafiek en een ingelijste foto van de stichter van Wally Wafels. Lijst en vooral foto duidelijk een eeuw oud.

TWEEDE BEDRIJF : De woonkamer van de familie Fortuyn. Zwarte Vlaamse stijl. Een IJzertoren en een Mariabeeld op de kast, een schilderij in de stijl van Picasso aan de muur.

DERDE BEDRIJF : De woonkamer van Peter Gaufre. Modern interieur met exotische prullaria. Een paar naakte artistieke foto's van vrouwen in gewaagde posities aan de muur.

VIERDE BEDRIJF : Idem als drie.

VIJFDE BEDRIJF : Idem als drie.

KORTE INHOUD

Peter Gaufre heeft de wafelfabriek, het levenswerk van zijn vader geërfd. Door wanbeleid is de situatie echter niet rooskleurig. Zij is ontstaan door een verslaafdheid aan vrouwen. Hij beseft dat hij zijn gedrag moet wijzigen en heeft daarom besloten te trouwen. Zijn oog is gevallen op een jonge vrouw van de hogere burgerij. Maar oude gewoonten zijn net zo koppig als onkruid. Peter Gaufre wordt op een vernissage smoorverliefd op Bella, de ravissant mooie dochter van een topbankier. Op slag laat hij zijn verloofde vallen en spaart kosten noch moeite om Bella te versieren. Hij denkt zelfs aan een huwelijk. Haar vader bezet namelijk een hoge post in de bankwereld. Een financiële injectie van zijn kant zou de redding betekenen van de wafelfabriek. Hét grote probleem is helaas dat Bella over twee dagen gaat trouwen met de gevreesde hoofdredacteur Yves Polspoel. Er dient dus dringend ingegrepen. De chauffeur

van Peter Gaufre, in wezen het brein van het bedrijf, beraamt een plan om het huwelijk te verhinderen. Zijn plan slaagt. Bella zoekt troost op het nabijgelegen buitenverblijf van Peter Gaufre, die van de wanhoop van Bella gebruikt maakt om haar te verleiden. Niets staat een huwelijk tussen hem en haar nog in de weg, denkt Peter en zijn entourage, maar dat is zonder de vader van Bella gerekend. Op het buitenverblijf gearriveerd verneemt de bankier wat zijn dochter is overkomen en doorziet het hele plan. Zijn vaderliefde is zo groot dat hij zijn dochter dood, zijn vrouw, Peter Gaufre en zijn trawanten, om tot slot de hand aan zichzelf te slaan. Op weg naar een betere wereld verrijzen allen uit de dood en op de tonen van klassieke muziek dansen zij zonder elkaar aan te kijken of aan te raken de eeuwigheid in.

RANDGEDACHTEN

Wat mij tijdens het schrijven voor ogen stond is dat de regisseur kiest voor een concept dat zich niet houdt aan de theaterwetten. Ouderwets grote toneelgebaren en bulderende stemmen, bijvoorbeeld, tussen bordkartonnen meubilair.

Het stuk speelt zich af in een paar dagen. De tijd is trouwens van bijkomend belang.

Waar de spelers zitten, hoe ze staan of liggen, hangt af van de regisseur.

De namen van de gemeenten mogen aangepast worden aan de plaats waar de voorstelling doorgaat.

Een strak tempo per favore en het spel moet luchtig van toon zijn.

Michiel, de fotograaf, en Tartini, de klusjesman, kunnen door een en dezelfde acteur gespeeld worden. Geen bezwaar dat het een vrouwelijke is, zolang ze maar alle registers van mannelijke trekjes opentrekt.

De bankier Karel Fortuyn heeft een dictatoriale ondertoon.

Van bluffer wordt Peter Gaufre gaandeweg een angsthaas.

Linda Bolus wil voortdurend een sigaret opsteken.

De bedrijven kunnen aangekondigd worden door de butler, telkens gekleed in een ander historisch kostuum.

De dans op het einde wordt uitgevoerd met het gezicht naar het publiek, en is meer een ritmisch bewegen dan een echte dans. De muziek mag niet te luid klinken. Hij moet schijnbaar van ver komen. Voor de muziek gaat mijn voorkeur uit naar een fragment uit de Duivelstrillersonate van Giuseppe Tartini.

EERSTE BEDRIJF

Het kantoor van Peter Gaufre.

Eerste scène

(Peter Gaufre leunt tegen zijn bureau. Hij neemt papieren door. Mady Crêpe staat links vooraan.)

PETER : Aanklachten, roddels, bezwaren! Verzoekschriften, smeekbrieven! Mevrouw Crêpe! Heeft het personeel daar tijd voor... Op een maandag?

(Mady haalt verveeld de schouders op.)

Iedereen vraagt om mijn goede wil te tonen... zonder...- Overuren... njet. *(andere brief)* Loonsverhoging... over mijn lijk. *(leest voor)* Aan Wally Wafels. De heer Peter Gaufre, CEO. Geachte heer,uw vader had een gouden hart... maar sinds u het bedrijf overnam... *(legt de brief neer)* Wie denkt ze wel dat ik ben? Sint Niklaas? *(kijkt een nieuwe brief in)* Van een zekere Bella. Ja. Maar Bella Debrauwer, niet Fortuyn.

MADY : De dochter van...?

PETER : *(kijkt Mady kwaad aan)* Niet Bella Fortuyn! *(leest)* Ze vraagt niet weinig, Bella Debrauwer. Om te gaan kajakken op de sportdag. Met al wie zin heeft. Op kosten van het bedrijf.

MADY : Een redelijke eis, meneer Gaufre. De meeste bedrijven...

PETER : Een bende bedelaars! *(tekent)* Toegestaan! Niet omdat haar eis redelijk is, maar omdat ze Bella heet. *(slaat het brievenboek dicht en geeft hem aan Mady)*
- Het is rustig op het bedrijf? Alles draait rond?

(Mady knikt.)

Goed. Bel Tartini.

MADY : Uw chauffeur?

PETER : Ja, mijn chauffeur, Tartini. Bezwaar dat ik naar De Warande ga?

MADY : De Warande, meneer Gaufre?

PETER : Mijn club, mevrouw Crêpe. De Warande. Waar mensen van mijn slag komen en beslist wordt over het lot van het land.

(Mady draait zich gekwetst weg, toetst een nummer en murmelt iets onduidelijks.)

Werken kan ik toch niet meer. Ik was ontspannen, welgezind, en dat voor een maandag. Vreemd. Moet dat krenge van een Debrauwer... Bella heten. *(tot Mady)* Je hebt haar toch niet ontslagen toen je wist... dat ik verliefd op haar was?

MADY : *(pestering)* Bella Fortuyn?

PETER : Jezus van Vlaanderen! Debrauwer. Bella Debrauwer. Ik ben verliefd op al wie Fortuyn heet... en kan geen kwaad woord horen ... over wie gezegend is met de naam Bella.

MADY : *(koud)* Uw chauffeur is op komst. En ik heb hier een e-mail van Mieke Jambon.

PETER : Mieke? Bekijk ik straks wel.

MADY : Ze wil nog voor de middag een antwoord.

PETER : Nog voor de middag! Wie denkt ze wel dat ze is?

MADY : De vrouw waarmee u verloofd bent. En op het punt staat mee te trouwen.

PETER : Dan kan ze zeker wachten. Het zijn de vrouwen waar je níet mee gaat trouwen... die je niet mag laten wachten, mevrouw Crêpe.

MADY : Ja, meneer Gaufre.

PETER : Waar is ze... mijn aanstaande? Thuis... of gaan shoppen? – Parijs, Londen, Kopenhagen?

MADY : Mieke Jambon is vanochtend vroeg thuisgekomen. Heeft ze u niet gebeld?

PETER : *(leest diagonaal de e-mail)* Ongelooflijk. Mieke... dat lijkt erg op zieke. Vindt u ook niet? *(prop en hup in de papiermand)* Hoelang heb ik van haar gehouden?

(De gsm van Mady rinkelt. Zij neemt op en luistert.)

MADY : Michiel vraagt of u even tijd voor hem hebt.

PETER : De fotograaf! Direct laten binnenkomen. *(op gestreng toon)* Waarop wacht u, mevrouw de personeelsdirecteur?!

(Mady af.)

Tweede scène

(Michiel op. Hij heeft een paar flinke lijsten mee. Houdt ze met de voorzijde naar elkaar toe.)

PETER : Goedemorgen, Michiel. Alles wel? En met de fotografie?

MICHIEL : Met de fotografie gaat het goed, meneer de directeur. Maar met de fotografen... Vooral de artistieke hebben het niet...

PETER : Altijd klagen. Kop op kerel!

MICHIEL : Klagen? Dat niet, meneer, maar... een wafel brengt meer op dan een foto.

PETER : Hé hé hé! Jaloers, Michiel ... in mijn bureau?

MICHIEL : Dat is geen jaloezie, meneer. Enkel een vaststelling. En u kunt niet ontkennen... dat de massa wat kunst betreft geen smaak heeft.

PETER : Als u het zo goed weet... waarom hebt u dan niet gekozen... voor een beroep dat gegarandeerd geld opbrengt. Dat van... bakker bijvoorbeeld?

MICHIEL : Bakker... zo vroeg uit bed!

PETER : Mensen moeten eten, Michiel. Wegens honger. En om vier uur wegens goesting. Tussendoortjes zijn een verslaafdheid. - Wat hebt u meegebracht, Michiel?

MICHIEL : Een ingelijste foto die u besteld had, meneer de directeur. Het bedrag van de lijst heb ik voorgeschoten. Ik hoop...

PETER : Een bestelling? Daar herinner ik mij niets van. Laat zien.

(Michiel draait een lijst om. Peter kijkt naar een vrouw die kwaad haar tong uitsteekt.)

Wat stelt dit voor?

MICHIEL : Mieke Jambon. Uw verloofde.

PETER : Mijn verloofde? Jaren geleden genomen.

MICHIEL : Vorige week.

PETER : Och arme. Een oude merrie heeft meer charme..

MICHIEL : Het zal de lichtinval zijn. Ik heb getracht...

PETER : Gek, hoe vrouwen zo snel kunnen verouderen. Of is uw techniek... ziek?

MICHIEL : Met de toestel en computer is niets mis, meneer. En ook niet met de foto.
Het is een momentopname.

PETER : Dan heeft ze te lang in bad gezeten. Kijk! Die rimpels.

MICHIEL : Een vrouw is niet gemakkelijk... Ze doet niet... Waarmee ik niets kwaads bedoel over uw verloofde...

PETER : U hebt gelijk, man, u hebt gelijk. De vrouw is ongemeen... gemeen. De man is er om van haar een beter wezen te maken. Of het nu de man is, de Minnaar, de vriend... of de fotograaf. - U hebt nog een tweede foto bij?

MICHIEL : Van een vrouw die...

PETER : Weer een vrouw! Waarom geen foto van een wafel? En netjes Onderaan, in een kinderlijk handschrift: ceci n'est pas une crêpe. Een beetje verbeelding, meneer de artiest!

MICHIEL : Het is een vrouw waarvan ik gehoord heb dat meneer...

PETER : Meneer is momenteel vrouwen beu. Omdat meneer de vrouw die hij wil...

(Michiel draait de lijst om. Een vrouw die vrolijk en met pretoogjes haar tong uitsteekt. Peter schrikt.)

Petrus en Paulus! Michiel! Hoe wist u dat ik... die vrouw...

MICHIEL : Bella Fortuyn, meneer Gaufre. Om u te dienen.

PETER : Een meesterwerk, meneer de artiest! De gevoelens spatten van... van... Zo warm... en dan die... die diepte. En de... de scherppte van het beeld... zonder

te spreken van... van... de kadring. Je mag beslist trots zijn op het resultaat.

MICHIEL : Ja, het is een pracht van een vrouw. En zo dankbaar om mee te werken.

PETER : (*wantrouwend*) Als het maar bij werken blijft. Hoeveel?

MICHIEL : Wat?

PETER : De lijst!

MICHIEL : De lijst?

PETER : Ja, de lijst.

MICHIEL : En de foto?

PETER : De foto is hier gemaakt. Dat zie ik aan de achtergrond... hoewel er nauwelijks een achtergrond te zien is. En maar goed ook. Achtergronden leiden af. En elke afleiding is voor een model... een godin als Bella Fortuyn... vernederend. Zij is... alles. Voor- en achtergrond. En u bent bij mij in dienst... en alle materiaal wordt door mij betaald.

MICHIEL : Wel... ja... de lijst kost... meneer de directeur...

PETER : Het kan me niet schelen wat die lijst kost. Deze is een schande voor het model en de foto. Ik wil een andere. Eentje van een speciaalzaak. En een degelijke... hoe heet dat ook weer? Ik zou het duizend keer zeggen. (*wijst naar de witruimte rond de foto*)

MICHIEL : Een passe-partout.

PETER : Juist. Met een aflopende gouden rand.

(*Michiel wil de foto nemen.*)

Neen! Laten staan. Ik kan haar... de foto... al niet meer missen. Maak op uw computer maar een andere. Zonder achtergrond.

MICHIEL : Zonder...?!

PETER : ... achtergrond, ja. Hoe u het doet is uw zaak. U bent de fotograaf, niet ik. (*Haalt de foto van de stichter van de muur en vervangt hem door deze van Bella.*) - Komaan... shopshop... terug naar uw hok. En nogmaals gefeliciteerd. Prachtig. Werkelijk.

MICHIEL : Zit er om mijn aandeel in uw tevredenheid... een bonus in, meneer? Mijn zoontje...

PETER : ... is ziek en moet geopereerd worden.

MICHIEL : ... vertrekt op kamp met het ziekenfonds en...

PETER : Gefeliciteerd. Dat zal hem sterken. Lichamelijk en geestelijk. Ik heb ook kampen gedaan. Kom. In dat geval... *(maakt een notitie op een blaadje en geeft het aan Michiel)* Hier. Dat is gezonder dan geld. Vijftig pakken wafels. Voor het hele kamp. Van de voorraad die bestemd was voor Palestina, maar zes maanden in een loods is blijven staan. Wat denken die moslims? Er zit geen varkensvlees in. Alleen bewaarmiddelen.

MICHIEL : Dank u wel, meneer Gaufre.

PETER : En neem die foto van *(achteloos gebaar)* mee.

(Michiel doet een stap in de richting van de foto met Bella.)

Nee! De andere! *(half binnensmonds)* Jezus! Een kort geheugen.

(Michiel met de foto van Mieke af.)

Derde scène

(Peter gaat voor de foto staan. Werpt kushandjes. Slaakt kreten. Worstelt met geilheid en verlangen.)

PETER : Bella Fortuyn. Alleen al die naam. Hij zingt van voor naar achter. Een pluim voor haar ouders. Die wisten welke voornaam past bij de familienaam. En dan... haar figuur! Puur... zuiver natuur. Wat een klasse! Wat een kracht. Bella! - Dat is het voordeel van rijpe mannen. Ze hebben ervaring en weten of een vrouw stijl heeft. En zij heeft het. Ik wist het. Nu ik haar foto voor me heb... bevestigt mijn verstand mijn instinct. Ik zal haar krijgen. Al kost het mij een fortuin. In mijn bed, mijn bad, mijn villa in Marbella. *(grijpt naar zijn kruis en slaakt geile kreten)*

(Klop op de deur.)

Verdomd! Geen vijf minuten rust! Geen vijf. - Un instant! (*schikt zijn kleren en gaat weer achter zijn bureau zitten. Verdiept zich in papieren*) Ja! Entrez!

Vierde scène

(*Linda Bolus op.*)

LINDA : (*korzelige toon*) Wat nu weer?

PETER : Graag een toontje lager, mevrouw Bolus.

LINDA : We kennen elkaar van de unif, Peter! We zijn met elkaar geweest. Zelfs na onze split hing je aan mijn bel. Telkens je de bons kreeg van een slet... kwam je uithuilen in mijn bed.

PETER : Dat is voltooid verleden tijd.

LINDA : 'Ik zal nooit vergeten wat je voor mij hebt gedaan.' Ik hoor het je nog zeggen.
- Wel... dankjewel.

PETER : En in mijn bedrijf is het menéér. En hanteren we de u-vorm.

LINDA : Bon. Ik hoorde dat ú vroeg naar Tartini. Waar wilt ú... menéér Gaufre naartoe?

PETER : Ik? Nergens heen. - Ja, ik wilde ergens... maar ik heb me bedacht. Of mag dat soms niet meer? - Maar nu je toch hier bent...

LINDA : ... wil de CEO, de alom geachte Peter Gaufre mijn raad... omtrent... enig goed... of kwaad? Of wil hij weten hoever het staat met de fabriek in China? De plannen van de concurrentie?

PETER : Niets van dat al.

LINDA : Tiens! De keren dat jij een beslissing nam...stonden we met z'n allen... (*wijst met een nonchalant gebaar naar buiten*) haast... daar. Op straat. - Bon. Is het geen zakelijke raad... kan het slechts een amoureuze zijn. Je bent dus verliefd? De hoeveelste keer... dit jaar?

(*Peter kijkt naar de foto. Linda volgt zijn blik.*)

Jezus! Bella Fortuyn. Drie weken geleden ontmoet, niet? Op een vernissage in de galerie van Paula Fortuyn... waar alleen relaties van haar man komen en uit een gevoel van verplichting kopen. Jij hebt ongetwijfeld Mady Crêpe, onze allerbeminde personeelschef... haar een veelbelovend bod laten doen. Blitzcarrière. Van Fiat 500 tot BMW... extra large?

PETER : Ik ben stapel. Ik word gek. Help me... help me uit de nood.

LINDA : Welke klus kan ik voor je doen...Peter?

PETER : Houd Mieke de komende uren, dagen... ver van hier.

LINDA : Je verloofde?!

PETER : Luister! Het is niet omdat we denken aan een huwelijk... dat we ook werkelijk gaan trouwen, en...

LINDA : Nee, een belofte is geen eed.

PETER : ... dat ik tijd voor haar moet vrijmaken. Mevrouw Bolus, in welke tijd leven we? Afspraken zijn nooit definitief... en beloftes relatief. Dat is au fond de fond van het kapitalisme.

LINDA : Maar wat heeft de liefde te maken met het kapitalisme?

PETER : Zeer veel, mevrouw Bolus. Zo niet alles. Dat Bella's vader bankier is...

LINDA : ... is de reden dat je verliefd werd.

PETER : Niet helemaal...

LINDA : ... maar het scheelt niet veel.

PETER : Laten we zeggen: de kleinste helft. Je weet dat een bedrijf met ambitie... altijd nood heeft aan extra kapitaal. - Kan jij een afspraak met Bella fiksen?

LINDA : Waarom ik? Je schreeuwt moord en brand... en de juffrouw staat op grijpafstand.

PETER : Buiten de zaak, bedoel ik. Een restaurant... met zicht...

LINDA : ... op zee... berg en dal... en wat hoorngeschal?

PETER : In het verleden heb je mij vaak...

LINDA : Sorry. Deze keer lukt het me niet.

PETER : Niet lukken, Linda? Word je oud?

LINDA : Ik!? Oud? - De kwestie is... de bal ligt in haar kamp.

PETER : In haar kamp! Linda Bolus! Hebben wij... ons ooit zorgen gemaakt waar de bal ligt?

LINDA : Ze is verloofd, Peter .

PETER : Et alors?

LINDA : Ze gaat trouwen.

PETER : Wanneer?

LINDA : Om tien uur voor de wet... en om elf uur de Roomse zegen. Overmorgen.

PETER : Alle wafelijzers nog aan toe! Waarom zo snel? - Ik sterf van...

LINDA : ... verdriet.

PETER : Ben je gek. Van jaloezheid! - Met wie trouwt ze? Enig idee?

LINDA : Met Yves Polspoel.

PETER : De journalist!

LINDA : Links in de mond en rechts in de hand.

PETER : De schrik van De Wetstraat!

LINDA : Hé hé! Geen paniek! Dat is goed nieuws, dacht ik.

PETER : Ben je gek geworden? Goed nieuws!

LINDA : Tuurlijk. Als ze verliefd kan worden op hem... kan ze het worden op jou.

PETER : Dat is waar.

LINDA : Mooier dan jij is hij niet...

PETER : Dank je.

LINDA : ... hij heeft geen aandelen... geen commissariaten... en geen villa in Marbella.

PETER : Hoe... hoe weet jij... dat ik een villa heb in... ?

LINDA : Vijftien jaar manager van Wally Wafels. Ik weet alles... over iedereen. Ie-der-een!

PETER : Linda, wat moet ik doen? Snel, of ik ontsla je.

LINDA : Yves Polspoel wil weg, ver weg van de Wetstraat. Hij is de praatbarak kotsbeu. [*versnelt*]Even beu als de gezangen... van de tempel, de kerk, de moskee, de loge... (*vertraagt*) en wil met Bella naar Zwitserland... waar zij samen een nieuw leven willen beginnen. Zij... kerstbomen kweken... en hij, koekoeksklokken in elkaar steken.

PETER : En Bella is het daarmee eens?

LINDA : Met het huwelijk?

PETER : Maar nee! Met het kweken van...

LINDA : Peter! Niet hij, maar zij heeft hem overtuigd.

PETER : Ik pleeg zelfmoord. Waar is mijn jachtgeweer? Mijn leven is niets meer waard.

LINDA : Niks zelfmoord. Reken op Linda . De oplossing is simpel.

PETER : Simpel? Kom op!

LINDA : Je wordt verliefd op Bella Debrauwer.

PETER : Ben je gek! Die ratelslang!

LINDA : Wie heeft een naam in bed? Schatje... darling... mon trésor... ogeltje...

PETER : Christus Jezus! Ik mag er niet aan denken. Bella Debrauwer! Is zij niet gescheiden?

LINDA : Tweedehands is een stuk goedkoper.

PETER : Ik betaal je royaal en wat krijg ik in ruil?

LINDA : Flauwe grappen... maar tevens... een uitnodiging voor een receptie.

PETER : Een receptie! Man, ik ben verliefd. En het voorwerp... ik bedoel de vrouw... waarvan ik hou... gaat trouwen. Een klaagmuur heb ik nodig, geen receptie.

LINDA : Maar deze receptie sla jij niet af. Wedden?

PETER : Duizend euro!

LINDA : Duik maar in je zwarte kas.

PETER : Nu?

(Linda geeft een envelop aan Peter.)

Een dreigbrief? Ik heb er al zoveel gekregen... dat ik immuun geworden ben voor... *(Haalt een kaart uit de envelop.)* Alle peperkoekenhuisjes op een stapel! *(leest)* Bella Fortuyn en Yves Polspoel hebben de eer en het genoegen... de heer/mevrouw puntje puntje puntje... uit te nodigen op de receptie... naar aanleiding van de verloving... dinsdag... - dat is morgen! - Linda ! Schitterend! Hoe ben je hieraan geraakt?

LINDA : Relaties. Lobbywerk.

PETER : *(bekijkt opnieuw de uitnodiging)* Ik heb een diner met Japanners... maar jij kunt mij vervangen.

LINDA : Dat mag je vergeten. Ik ga naar de receptie. Niet jij. Jij gaat naar huis... en

wacht daar op nieuws van mij.

PETER : Nieuws... van jou?

LINDA : Je voelt je niet goed. Nu. Je wordt ziek. Straks. En je gaat – zoals gezegd - naar huis. Je wacht.

PETER : Ik wacht.

LINDA : Ja. Vertrouw mij.

PETER : Je vertrouwen? Een vrouw!

LINDA : De enige mensensoort die noodoplossingen bedenkt... vóór er problemen zijn.

PETER : Dat is waar. Dus snel een oplossing bedacht.

LINDA : Is al gebeurd.

PETER : O ja?!

LINDA : Jij woont in Sint-Martens-Latem?

PETER : Al zeven jaar. Waarom?

LINDA : Omdat Bella Fortuyn in De Pinte woont.

PETER : Weet ik. En dan?

LINDA : De receptie heeft plaats...

PETER : (*bekijkt de uitnodiging*) ... in Sint-Martens-Latem! Chateau Mylord... aan de oever van de Leie!

LINDA : En jij huist...

PETER : ... op een steenworp van Chateau Mylord! Briljant! Linda Bolus... Bonjour! Chapeau! Wat wil je? Opslag? Aandelen? Een speedboat?

LINDA : Heb ik al.

PETER : Een zakenreis zonder zaken?

LINDA : Heb ik al.

PETER : Een zestiende maand?

LINDA : Heb ik al.

PETER : Enfin, de bonus is een zorg voor later. Wat nu telt, is... hoe geraakt zij ín mijn bed?

LINDA : Alles op zijn tijd, meneer Gaufre. De eerste stap is decor en kostumering. Maar daar heb ik de nodige contanten voor nodig. Een nieuwe outfit en...

PETER : Linda! Ik zit krap bij kas. Je weet het beter dan ik.

LINDA : In oude spullen verpoeieren mijn krachten.

PETER : Japan dreigt alle bestellingen te annuleren... wanneer ik de fabriek in Osaka sluit. Om maar te zwijgen van de bank, de belastingen, de sociale zekerheid.

LINDA : Om te incasseren moet je investeren.

PETER : Dat wel... maar...

LINDA : *(luistert niet; denkt hardop)* Een manier... ik moet een manier bedenken om haar ouders eerder in Chateau Mylord te krijgen. Dan heb ik vrij spel met 't jonge koppel.

PETER : Geniaal!

LINDA : Ben je haast ziek!?

PETER : Niet, als je nog lang blijft.

LINDA : Gegroet! - O ja! Mijn duizend euro!

(Met enige moeite vindt Peter duizend euro. Geeft het bedrag met een zuur gezicht aan Linda. Linda stralend af.)

Vijfde scène

PETER : Ziek. Hoe speel je dat? *(kijkt naar de foto en kreunt)* Nee! - Dat is gezond gekreun. Even denken. Hoe doet mijn personeel dat? Beginnen met wegdraaien. Te lage bloeddruk. Hoofdpijn. Braakneigingen. Buikloop. Tandpijn. *(geeft van elk een slechte imitatie weg)* Beter denken aan Linda Bolus. Gegarandeerd ziek. Het gevaar bestaat... Nee, ik mag er niet aan denken! Yves Polspoel en Bella. Mijn liefste. Mijn droom. Eenmaal met haar getrouwd, versier ik een krediet... en staat er in elk filiaal wereldwijd een wafelautomaat. Ik heb de kloten... en zij het kapitaal. Bingo! Kassa! *(nuchter)* - Waarom vertrouw ik Linda telkens weer opnieuw? Wat is gevaarlijker: een uitbouter zoals ik, of een oplichtster zoals zij? Niet moeilijk een antwoord daarop te vinden. Een oplichtster is moeilijker te klissen. Ik ben zeer kwetsbaar. Ziek? Ik voel al iets. *(drukt op zijn maag)* Linda ! *(braakneiging)* Prachtig! Het lukt! - Nogmaals. Linda Bolus! *(slaat hand aan de kont)* Ik moet dringend naar het toilet! *(tot het publiek)* Wat een beetje verbeelding niet allemaal vermag. *(pakt de telefoon en toetst een nummer)* Mevrouw Crêpe!

Onmiddellijk komen! – Ja, nu. Ik ben ziek. Diarree à volonté! (*haakt in, draait de foto om*)

Zesde scène

(*Mady Crêpe op.*)

PETER : Mevrouw Crêpe! Ik ga naar huis. Ziek.

MADY : Ik ruik het, meneer.

PETER : Jij bent voor de rest van de week de baas. Zijn er problemen, bel een ander.

MADY : Jawel, meneer Gaufre. Dank u voor het vertrouwen, meneer Gaufre.

PETER : Het is geen kwestie van vertrouwen, maar van nood aan een toilet.

MADY : En mevrouw Bolus? Ik dacht... dat Linda ...

PETER : De eerste foute gedachte als vice-president, mevrouw Crêpe. Ik hoop dat u er geen twee op een uur maakt. - Linda Bolus is dan wel een oude relatie, maar je maakt van een manager geen directeur. - O ja, voor ik het vergeet. Een ontslagbrief.

MADY : Een ontslagbrief?

PETER : Ja. Voor Bella Debrauwer. Komaan! Tempo!

MADY : Heb ik niet bij. Maar als u wilt... (*maakt een gebaar richting de deur*)

PETER : Een personeelschef zonder ontslagbrief op zak?! - Kajakken op kosten van de zaak. Wat denkt zij wel? En waar is mijn chauffeur?

MADY : Tartini?

PETER : (*grijpt naar de telefoon; toets een nummer*) Tartini! Voer mij naar huis. Ik ben ziek. Ja, nu meteen! Ik moet dringend naar huis. (*gooit de hoorn op de haak*) Mevrouw Crêpe! Zorg dat het contract met Congo... eindelijk getekend wordt. Verder geen avonturen. Want er staan grootse dingen te gebeuren. Kapitaalverhoging. Beursgang. Misschien verkoop ik de zaak aan Unilever. Vier generaties... het is schoon genoeg geweest. Nieuw bloed, stromen doet. Maar eerst een grote schoonmaakbeurt. Om het onderste uit de kan te halen.

(*Peter af. Mady neemt plaats op de stoel van Peter.*)